

OKAZUJĄCY (7) *part praes act*

o jasne; -a- (6), -ã- (1) *KrowObr*.

sg m N okazujący (3). \diamond f N okazująca (2). \diamond pl G okazujących (1). \diamond D okazującym (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Czyniący, dokonujący (5) :

Wyrażenie: »[co nad kim] skutkiem [= czynem] okazujący« (1): KAth/ Perfoná nád złoczyńcą fpráwiedliwość fkułtkiem okázuiąca *GroicPorz* g4v.

a. *Dokonujący czegoś, co jest skierowane bezpośrednio na kogoś; traktujący w określony sposób, wyświadczający [co] (3)* : Reverens, Podćiwóść okázuyáci/ czcząći/ wazáci/ fzanuyáci/ etc. *Mącz* 485a.

Wyrażenie: »[komu] posłuszeństwo okazujący« (1): Grzegorz/ ktory y Hildebrándus/ Papież/ flug Bożych flugá/ po wzyłtkim Włóskim Kroleftwie y Niemieckim/ powolne Świętemu Piotrowi, połluzeństwo okázuiącym/ Apołtolłkie błogofłáwienłstwo. *KrowObr* 234v.

Przen [nad kim] (1) : Ogień/ grad/ głód [...] y miecz pomłtę śmiertelną okázuiący [*romphaea vindicans*] nád złońniki. Teć rzeczy [...] nie zámiełzkáią tego/ áby nie miály zaráz wćzynić tego co im rołkają. *BudBib Eccli* 39/34.

b. *Wywołujący, powodujący [co] (1)* : Passivus, Lutość s żálem okázuyący. *Mącz* 284b.

2. *Będący dowodem, świadczący o czymś [co] (2)* : áza máło słow okázuiących czyię wielką niecnotę [*An non pleraque verba insignem alicuius nequitiam testantia perinde plectuntur*]/ ktore iednáko bywaią karáne/ iáko y łam wyłtępek kiedyby fię go dopułćili? *ModrzBaz* 81; Do káżdego teź ártykułu práwnego/ niech będzie przydána iáka przyczyná okázuiąca słuźność [*addantur rationes aliquae, aequitatem explicant*]. *ModrzBaz* 98v.

Cf **OKAZOWAĆ**